

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 9643 af 03/05/2022 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 03.05.2022 – EU – sekundær bevægelighed – tidsmæssig kontinuitet

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: 21/267633 - Udlændingenævnets afgørelse af 03.05.2022 – EU – sekundær bevægelighed – tidsmæssig kontinuitet

Udlændingenævnets afgørelse af 03.05.2022 – EU – sekundær bevægelighed – tidsmæssig kontinuitet

Udlændingenævnets afgørelse af 03.05.2022 – EU – sekundær bevægelighed – tidsmæssig kontinuitet

Udlændingenævnet stadfæstede i maj 2022 Styrelsen for International Rekruttering og Integrations (SIRI) afgørelse vedrørende en statsborger fra Zimbabwe, som havde søgt om EU-opholdskort som familiemedlem til en dansk statsborger, der havde udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat.

Sagens faktiske omstændigheder:

Ansøgeren havde boet sammen med den danske statsborger i Cypern i perioden fra primo marts 2017 til ultimo januar 2018. Herefter rejste parret til Sydafrika, hvor de opholdte sig i 1 år og 9 måneder, inden de i november 2019 indrejste i Danmark, og ansøgeren indgav ansøgning om opholdsret efter EU-reglerne. Til ansøgningen var vedlagt flybilletter og passtempler for deres rejseaktivitet, deres vielsesattest fra Sydafrika fra medio oktober 2019 og ansøgerens midlertidige opholdstilladelse i forbindelse med studie i Sydafrika, der udløb ultimo oktober 2019. Der var ikke oplysninger om årsagen til den danske statsborgers ophold i Sydafrika.

Udlændingenævnets afgørelse:

”Udlændingenævnet fastholder SIRI’s afgørelse fra september 2020. Ansøgeren har derfor ikke ret til ophold i Danmark efter EU-retten, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Udlændingenævnet har indledningsvist lagt til grund, at den danske statsborger og ansøgeren havde etableret et reelt og faktisk ophold i Cypern i perioden fra primo marts 2017 til ultimo januar 2018. Udlændingenævnet har også lagt til grund, at den danske statsborger under sit ophold i Cypern har været henholdsvis arbejdstager og person med tilstrækkelige midler.

Udlændingenævnet finder imidlertid, at der ikke har været den fornødne tidsmæssige kontinuitet mellem udnyttelsen af den danske statsborgers ret til fri bevægelighed i Cypern i perioden fra primo marts 2017 til ultimo januar 2018 og frem til sin tilbagevenden til Danmark primo november 2019.

Udlændingenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at den danske statsborger efter det oplyste udrejste fra Cypern ultimo januar 2018, og at den danske statsborger først vendte tilbage til Danmark primo november 2019. Den danske statsborg har dermed opholdt sig i alt 1 år og 9 måneder uden for Cypern før sin tilbagevenden til Danmark.

Udlændingenævnet henviser i den forbindelse til, at anvendelse af reglerne om ophold for familiemedlemmer til en dansk statsborger, der har udøvet sin ret til fri bevægelighed i et andet EU-land, er betinget af, at der er en vis tidsmæssig kontinuitet mellem den danske statsborgers benyttelse af sin ret til fri bevægelighed, og udøvelsen af denne rettighed, jf. afsnittet om retsregler, herunder EU-Domstolens dom i sagen C-138/02, Collins.

Det er indgået i Udlændingenævnets vurdering, at parrets vielsesattest fra Sydafrika er fra medio oktober 2019, at ansøgeren i sit pas har en midlertidig opholdstilladelse i forbindelse med studie i Sydafrika, der udløber ultimo oktober 2019 og at der til sagen er fremlagt dokumentation for udrejse fra Cypern til Sydafrika ultimo januar 2018. Udlændingenævnet vurderer, at disse forhold, sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, taler for, at den danske statsborgers ophold i Cypern må anses for, at være varigt ophørt ultimo januar 2018, og at den danske statsborger ikke har udøvet rettigheder på unionens område fra denne dato og indtil sin indrejse i Danmark.

Udlændingenævnet har desuden ved vurderingen lagt vægt på, at ansøgeren, på trods af SIRI's anmodning herom i juli 2021 eller i forbindelse med sin klage sendt til Udlændingenævnet i september 2021, ikke har oplyst årsagen til sit ophold på 1 år og 9 måneder uden for Cypern, inden parrets tilbagevenden til Danmark.

Det til klagen fremførte om, at parret har boet og været sammen i 5 år, at den danske statsborger har været økonomisk afhængig af ansøgeren og at det ikke har været muligt for ansøgeren, at fremskaffe alle de nødvendige dokumenter til sagen, at den danske statsborger ikke fik fraflyttet alt fra Danmark ifm. sin udrejse og at det altid har været parrets plan at flytte til Danmark, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at ansøgeren ved disse forhold ikke har begrundet eller dokumenteret årsagen til, at den danske statsborger har opholdt sig 1 år og 9 måneder uden for Cypern og uden for unionens område, forud for sin tilbagevenden til Danmark.

Oplysningerne om, at parret venter barn sammen, at de påtænker at bo sammen i Danmark, og at det i den forbindelse er en hindring, at ansøgeren ikke har et CPR eller kan arbejde, kan ikke føre til en ændret vurdering. Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at der er tale om forhold, som ikke kan tages i betragtning ved vurderingen af, om betingelserne for ret til ophold efter EU-retten er opfyldt.

Udlændingenævnet stadfæster derfor SIRI's afgørelse. ” EU/2022/21